

Zadnje vesti

Nobenih večjih vremenskih sprememb, deloma oblačno, temperatura ostane prilično ista.

Dr. Albert Schweitzer, svetovno slavni humanitarec, ki že dolgo let vodi bolnišnico v ekvatorski francoski Afriki za domačine, je naslovil na predsednika Eisenhowerja pismo, v katerem ga prosi, da Zedinjene države ne glasujejo proti Franciji, ko bo prišlo vprašanje Alžira na dnevnih red pred generalno skupščino Združenih narodov.

Dr. Schweitzer se ni nikoli v svojem življenju bavil s politiko in tudi vsebina njegovega pisma na Eisenhowerja ni politična, temveč v njem dr. Schweitzer naglaša, da bi nasproti glas Amerike v zadevi Alžira mogel imeti usodne posledice za Francijo, s tem pa tudi za svojstveno kulturno tradicijo Francije v naši civilizaciji.

Leta 1952 je bila dr. Schweitzerju podeljena Nobelova nagrada za mir.

Neki zdravnik specialist za srčne bolezni v Philadelphia je iznašel tehniko za operacije na sreču, o kateri se trdi, da bi bolnikom te vrste jamčila normalno dolgost življenja.

Vsled stavek prevoznih parnikov v luki mesta New York, ki trajala že skoraj teden dni, je nastala resna nevarnost, da bo v mestu zmanjkalo premoga in voda za kurivo.

Predno je kralj Saudi Arabije odpotoval v Ameriko se je v Kairu vršila konferenca poglavarjev arabskih držav na Srednjem vzhodu.

Zdaj poročajo, da se bo ta konferenca iznova sestala, ko se kralj Saud povrne s svojega obiska v Združenih državah.

Izvršni odbor AFL-CIO je na svoji zaključni seji zasedajoči v Miami Beach, Florida, sklenil, da začne z veliko kampanjo v namenu, da se unijsko organizirajo pisarniški delavci raznih vrst.

V Ameriki, pravi poročilo, je 14 milijonov takih delavcev, ki nimajo nobene organizacije.

Sovjetska zveza je objavila obtožbo, da Združene države vzdržujejo obširno špijonsko službo v Rusiji in da se v ta namen v Zapadni Nemčiji vodi posebna šola.

Obtožba je bila dana v televizijski, kjer so nastopili štirje moški, ki so trdili, da so bili v takih ameriški vojnih službi.

Zvezna oblast za letalstvo v Washingtonu je objavila poročilo, ki pravi, da veliko potniško letalo, ki je bilo proši teden v Californiji na preizkusnem letalu, ni imelo pravice leteti nad gosto oblijdenimi kraji.

V koliziji tega letala z nekim vojaškim letalom sta obe letali padli na šolsko igrišče. Poleg letalcev so bili ubiti tudi trije otroci.

V plinski eksploziji v Reno, Nevada, ni bilo razdejano nobeno od poslopij, v katerih se nahajajo znanne igralnice za dejanje.

Poleg dveh mrtvih, je bilo v eksploziji 42 ljudi ranjenih.

Amerikanci smo kriminalno brezbržni do svojih starih!

Na konferenci zdravnikov, ki se je sestala v Clevelandu in bo zborovala dva dni, je dr. Louis J. Karnosh, ki je specialist za neuropsihijatrijo, obtožil Amerikance, da so skoraj kriminalno brezbržni do starih ljudi, posledica tega pa je, da problem starih ljudi postaja eden naših najbolj resnih socialnih problemov.

"Mi starih ljudi ne spoštuješ, temveč se iz njih norčuješ," je dejal dr. Karnosh. "Naše obnašanje je tako, da naši starci ljudje čutijo potrebo, da se opravičujejo, ker sploh živijo. Mi Amerikanci mladino naravnost obožujemo, obožujemo njen prožnost, njen ambicioznost."

Zelo značilno za ameriško stanovstvo do starih ljudi, je dejal dr. Karnosh, je to, da je specialna veda, kako zdraviti bolezni, ki so lastne starim ljudem, v Ameriki prišla med zadnjimi do priznanja. To se je zgodilo šele potem, ko se je radi večajočega števila starih ljudi nekaj moralno ukreplnil.

Dr. Karnosh je tudi opozoril, da na Orientu, kjer je starost spoštovana, se je odkrilo, da komaj petina toliko starih ljudi, ki trpijo radi raznih psihoz, kakor pa je to slučaj v Ameriki in Zapadni Evropi.

Naši starci ljudje ne najdejo pravega normalnega odnosa do svoje okolice, je nadaljeval dr. Karnosh, ker jih tiščijo k tlorju božnji vseh vrst. Boje se telesne enomoglosti in nesigurnosti glede sredstev za preživljvanje; strah jih je, ker ne vedo, koliko časa bodo obdržali delo; boje se tudi, da izgubijo svoje prijatelje, svojo spolno moč in predanost članov svoje lastne družine.

Pred svojo arretacijo radi umora sester Grimes se je Bedwell klatil po chicaških slumih. Preživil se je s tem, da je sem in tja pomival posodo v kaki zakotni restavraciji.

AMERIKA IN ANGLEŽI DELAJO SKUPNO

LONDON — Obrambni minister Duncan Sandys je objavil naznanilo, da bodo izvedenci Anglie v Amerike na polju najnovnejših orožij, ko gre za medkontinentalne balistične rokete, delali roka v roki in primerjali zaključke svojih raziskovanj, prav kar se je delalo takrat, ko so v času druge svetovne vojne izvedenci obeh narodov skupno delali in producirali atomske bombe.

Dr. Karnosh je naročal zbranim zdravnikom, da v takih primerih, s katerimi pridejo v dotiku v svoji praksi, uporabijo vso svojo razsodnost in razumnost kot pravi družinski svetovalci.

PO POŠTI JE ISKAL MOČNO ŽENO...

Clevelandsko policijo je prijela v svrhu preiskave in izpravljanja nekega 37-letnega tovarniškega delavca, ki je menda razpolzel nič manj kot 2600 pisem, v katerih se je predlagal mladiim dekleton v skrajno romantični luči kot kandidat za zakonski stan.

Poročnik detektivskega oddelka Martin Cooney je ukazal, da se iskalec žene po pošti prime, ko je dobil sporočilo od lokalne policije nekega malegankanskega kraja v Ontario, da je ta Clevelandčan pisal nič manj kot 25 dekleton v tistem kraju dve strani dolga pisma, v katerih ni štedil s frazami o svojih vrlinah.

V pismih, ki so bila enako sezavljena, je opisal samega sebe kot 29 leten mladenič, ki ni bil še nikoli prej oženjen—policija je odkrila, da je bil že trikrat poročen—potem pa je nadaljeval: "Rad bi spoznal dobro kr-

V plinski eksploziji v Reno, Nevada, ni bilo razdejano nobeno od poslopij, v katerih se nahajajo znanne igralnice za dejanje.

Poleg dveh mrtvih, je bilo v eksploziji 42 ljudi ranjenih.

ODKOD SO PRIŠLI PRVI PREBIVALCI SEVERNE AMERIKE?

Iz Oceanside, California, poročajo, so bile na skalah v bližnji dolini San Luis Rey najdene indijanske slike, ki potrjujejo teorijo, da so ameriški Indijanci priseli na kontinent Severne Amerike iz Azije.

Dr. J. J. Markey je izjavil, da so preizkušnje, ki so bile napravljene na univerzi Californije v Los Angelesu, pokazale, da so primitivne slike na skalah stare od 400 do 9,000 let. Najdenih je bilo 60 različnih slik in veliko med njimi jih je, ki nosijo znake azijskega izvora.

Novi uradniki

Društvo Carniola Tent št. 1288 T. M. je na svoji letni seji izvolilo za letos sledče uradnike: Bivši predsednik Thomas Mlinar, predsednik Joseph Babnik, podpredsednik Joseph Drobnick, tajnik John Tavčar, blagajnik Louis Pike, zapisnik Ivan Babnik, reditelj John Suštar, vodja Frank Majer, vratar Anton Smith, Frank Smole, F. M. of G., Anton Debelak, S. M. of G., spremljevalec Jack Subel, stražnik Frank Meserko, nadzorniki: Anton Zupan, Carl Stwan in Joseph Drobnick, zastopnika za Klub društva S.N.D., Joseph Babnik in John Tavčar. Seje se vršijo vsako četrto nedeljo v mesecu v dvorani št. 1, novo poslopje S.N.D.

Novi uradniki Doma zapadnih Slovencev na 6818 Denison Ave. so sledči: Predsednik Camilus Zarnick, podpredsednik Frank Stibil, tajnik Mrs. Ella Pultz, zapisnik Frank Loucka, blagajničarka Mrs. Paulina Stepič, nadzorni odbor: Mike Bizaj, Mary Kalanz, Bessie Moore, Bill Schweda in Ray Lužar, oskrbnik Joe Stefanik.

Tetica štoklja je obiskala

Mr. in Mrs. James in Antoinette Kapc, 991 E. 223 St., in ju obdarila s krepkim sinčkom, ki je tretji v družini. Dal so mu ime Jayme. Mamica je hči poznani Mr. in Mrs. John Kinkopf iz E. 223 St., ki sta postala zopet starci oče in starata mama.

Vile rojenice so obdarile Mr. in Mrs. John in Valeria Shisila iz 20700 Goller Ave. s sinčkom, takodpa imajo sedaj v družini tri fantke in eno dekleto. Stara mama je zopet postala Mrs. Caroline Govče iz Cherokee Ave.

Mr. in Mrs. John Dombrowski na 22750 Arms Ave. so vile rojenice prinesle zalo dekleto, ki bo v družbo bratcu. Mr. in Mrs. Pelekaj iz Tyrone Ave. sta s tem zopet postala "grandpa" in "grandma."

Cestitamo!

EISENHOWER ZAŽUGAL Z VLADNO KONTROLICO, DA SE USTAVI VAL DENARNE INFLACIJE

DAL JE TUDI ULTIMATUM INDUSTRIJI PETROLEJA

WASHINGTON, D. C.—Predsednik Eisenhower je danes napovedal boj inflaciji. Izjavil, da ako se sedanja tendenca, ko dolar stalno izgublja na svoji vrednosti kot kupovalno sredstvo, ne bo ustavila, tedaj bo morala v položaj poseči zvezna vlada in uvesti stroge kontrole. To se pravi, da bo vlad diktirala cene raznim produktom, vzpostavno s tem pa bo tudi diktirala, koliko naj bo kdo plačan za svoje delo.

Eisenhower je dejal, da vlada

ne bi rada, da bi prišlo do tega, da pa ne bo drugega izhoda, ako se odgovorni gospodarski krogovi ne bodo znali sami kontrolirati.

Namig o možnosti, da bo vlad poseglj v gospodarski položaj, je predsednik Eisenhower dal že v eni svojih poslanic, potem ko je nastopil svojo drugo službeno dobo. Takrat je apeliral tako na delodajalce, kakor tudi na delavške unije, da naj se držijo zmernosti, ko se določajo cene raznim produktom, oziroma, ko se zahtevajo novi povisili pri mezdah in plačah.

Prej ali slej inflacija doseže točko, ko se je ne da več kontroliрат. V takem slučaju je splošen polom neizogiven. Najhujše so udarjeni ljudje, ki imajo prihranke ali ki so odvisni na razne pokojnine, ker vrednost teh takoreč preko noči skopni, nimajo pa nikakih tekočih dohodkov ali zasluga.

Predsednik je tudi naslovil ultimatum na velike petrolejske družbe v Ameriki, ker ne pošljajo dovolj petroleja v zapadno Evropo, ki se nahaja v težkem položaju, ker so se pošiljalne petroleje iz Srednjega vzhoda vsled blokiranja Sueškega prekopa skoraj popolnoma ustavile.

Eisenhower je dejal, da bi se moralno poslati v Evropo toliko petroleja, kolikor je na razpolago ladij v ta namen.

Ako se to ne bo zgodilo, bo vlad prisiljena opustiti svoje prizadevanje, da bi se potrebami Evrope zadostilo na podlagi protostojnega sodelovanja petrolejskih družb, in nastopiti bo moralna s prisilno regulacijo.

Predsednik je poudaril, da morajo vsi prizadeti krogovi, lastniki ladij, producenti petroleja, in organi posameznih držav imeti pred očmi, kaj je konec konca v njihovem lastnem interesu. V njihovem interesu bi gotovo ne bilo, je dodal predsednik, ako bi se evropsko gospodarstvo zrušilo radi pomanjkanja petroleja.

Predsednik se dobro počuti

Na tiskovni konferenci je predsednik v odgovorih na vprašanja, ki so jih stavili načinjnovi, odgovoril tudi na celo vrsto drugih vprašanj.

Z ozirom na vprašanje, kako se zdravstveno počuti, je Eisenhower dejal, da se počuti prav tako dobro, kakor se je počutil pred srčnim napadom v septembru 1955.

Predsednik pa je k temu pristavljal, da je podpredsednik Nixon stalno informiran o vsem, kar se dogaja pri vladni in izven vladni, da bi bil sposoben zavzeti njegovo mesto v slučaju, da bi udeleži v polnem številu.

Pričakujte, da se bo Izrael umaknil

Predsednik Eisenhower je med ostalim napovedal, da bo Izrael umaknil svoje vojaške čete iz ozemlja v pasu Gaza in ob zalivu Akaba, kakor je zahteva-

UCITELJII PRENEHALI S STAVKO

Učitelji in učiteljice v javnih osnovnih šolah v Manchesteru, New Hampshire, so sklenili, da se vrnejo nazaj v svoje razrede. Poprej je okrajna sodnija izdala ukaz v tem smislu, ki pravi, da učitelji nimajo postavne pravice, da bi stavkali "proti mestni upravi."

STAVBENO DELO V CLEVELANDU PADA

Uradne številke o gradbenem delu v Clevelandu za mesec januar kažejo, da je to delo v primerni z lanskim januarjem močno nazadovalo. Pretekli mesec je urad za gradbeno dovoljenja izdal 351 dovoljenj za stavbe v skupni vrednosti \$2,415,300, dočim je bilo lanskoga januarja izdanih 416 dovoljenj za stavbe v skupni vrednosti \$6,699,800.

Prodajni davek se zviša za cent?

Republikanski poslanec Harold Short je v državnem zakonodajalju v Columbusu predložil zakonski načrt, ki bi pomenil ponovno uvedbo prodajnega daveka (Sales Tax) v Ohio za cent pri nakupovanjih od 10 do 40 centov.

Prvotno se je ta davek terjal od 10 centov naprej, ali skupno 3 centa na vsak dolar. Nekaj let pozneje je bil sprejet zakon, da pridaje do 40 centov so davka prostre. Če bi državna zbirnica osvojila predlagani zakonski načrt, bi se moralno te vrste davek zlačevali prav tako, kakor ob času, ki je bil prvič uveden.

Poslanec Short pravi, da bo država dobila letno 18 milijonov dolarjev dohodkov, če se bo osvojil njegov predlog.

Pred državnino zbirnicu se nahajajo razni drugi zakonski načrti, ki bi prizadeli mnogo prebivalstva.

En predlog bi povisil pristojbino za avtomobilska vozna dovoljenja (Drivers License) od \$1.00 na \$2.75, za avtomobilsko tablico pa od \$10.25 na \$10.75.

Predložen je bil tudi zakonski načrt za obvezno inšpekcijsko avtomobilov vsaj enkrat na leto, da se ugotovi, če je avtomobil mehanično v dovolj dojem dobitju za varnost prometa.

Kazni za avtomobilske trgovce

En zakonski načrt predvideva kazni za trgovce z avtomobili, ki ne bi v teku desetih dni po sklenjeni kupnji izročili kupcu lastninske listine, ali ki bi potvorili meter, ki kaže prevoženo daljavo avtomobila, ali če bi izrabljena gumijska kolesa pod krivo pretvezo prodajali kot nova.

<

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
The American Jugoslav Printing & Publishing Co.

5231 St. Clair Avenue

Cleveland 3, Ohio

HENDERSON 1-5311 — HENDERSON 1-5312

Issued Every Day

Except Saturdays, Sundays, Holidays and the First Week in July

SUBSCRIPTION RATES — (CENE NAROČNIN)

Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:	
(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):	
For One Year — (Za eno leto)	\$10.00
For Six Months — (Za šest mesecov)	6.00
For Three Months — (Za tri mesec) ...	4.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:

(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):	
For One Year — (Za eno leto)	\$12.00
For Six Months — (Za šest mesecov)	7.00
For Three Months — (Za tri mesec) ...	4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

TITO PRIDE NA OBISK?

Pod tem naslovom prinaša "New York Times" uvodni članek, ki verjetno podaja stališče, s katerim bi soglašala večina inteligentnih Amerikancev. Vplivni ameriški časopis pravi:

Vodstvo zunanje politike v neki demokratični državi je slej ko prej siten in težaven posel. Kako siten in težaven, se je pokazalo ravno v zadnjih dnevnih povodom dogodkov, ko je prispel kralj Saud in ko so se pojavili protesti proti predlaganemu obisku jugoslovenskega predsednika Tita. Ti zadnji protesti so izvali primeroma nasielen protinapad s strani vodilnega časopisa v Jugoslaviji in pa izgled, da do tega obiska verjetno ne bo prišlo.

Kralj Saud je že tukaj, ampak ko se govori o predsedniku Titu, bi utegnilo biti koristno poklicati si v spomin nekatere osnovne principe in njihovo uporabljivost v zvezi s temi problemi.

Verjetno ni voditelja ali državnega glavarja katere koli pomembne vlade, zoper katerega bi kaka skupina Amerikancev ne imela kakih očitkov. Pred kakimi tridesetimi leti je župan mesta Chicaga grozil, da bo kralju Anglije razbil nos, če bi prišel na obisk v dotično mesto, s čemer si je pridobil neke vrste ceneno popularnost med gotovimi skupinami, ampak ameriškim interesom v tujini ni koristil.

V kakem mestu, kjer se nahajajo večje skupine Amerikancev armenškega porekla, bi se moglo pričakovati protestov proti obisku glavarja turške države. Taki primeri bi se mogli pomnožiti.

Trdo dejstvo pa je, da je pri vodstvu naše narodne zunanje politike od časa do časa zažljivo, da voditelji tujih držav pridejo k nam na obisk. Taki obiski utegnejo imeti za svoj namen resna pogajanja. Iz tega pa še ne izhaja, da naša vlada ali naše ljudstvo popolnoma ali tudi deloma odobrava vse, kar neki obiskovalce predstavlja. Pač pa iz tega izhaja, da oni, ki vodijo in ustvarjajo našo zunano politiko, sodijo, da bo našemu narodu verjetno v korist, da je tak obiskovalce navzoč v tej deželi.

Naprav temu ozadju je na mestu dvoje pripomb. Kadar se naša vlada odloči, da bo povabila nekega tujega obiskovalca, naj bi našemu ljudstvu pojasnila važne razloge, ki so narekovali tako povabilo. Z ozirom na značaj naše družbe, vlada ne more in bi tudi ne smela skušati našemu ljudstvu diktirati njegovo obnašanje. Je pa tudi znak zrele demokratične države, da njegovo ljudstvo prakticira mero samodiscipline, ki je predpogoj deluječe demokracije.

Interesi narodne varnosti se konec konca interesi vseh, in gost predsednika Združenih narodov je v pravem pomenu besede gost nas vseh.

O istem vprašanju je znani komentator Walter Lippmann med ostalim izrekel tudi tele misli:

Zdravilo za mučnost, katero so povzročili protesti, bi ne bilo v tem, da se nepopularni obiski prekričejo. Zdravilo bi bilo nasprotno v tem, da se znebimo ideje, da je uradni obisk tudi povod za propagando in popularne manifestacije. Bi bilo nesmiselno, ako bi skušali delati vtip, da je vsakdo kje v svetu, s komur se želimo pogajati, naravno ljubljen med ameriškim ljudstvom, ali da je on pravljjen, da se zaljubi v nas.

Uradni obiski naj bi bili uradni obiski, in točno naj bi se razumelo, da namenjeni so uradnim poslom, pri katerih naj bi bile popu'arne manifestacije, ako že so, popolnoma slučajnostne in resnično neorganizirane.

Urednikova pošta

Pevski zbor "Slovan"

EUCLID, Ohio—27. januarja je pevski zbor "SLOVAN" imel svojo letno sejo. Predsednik Frank Urbančič je po pozdravnem nagovoru prešel na dnevni red in na rešitev vprašanj, ki se tičajo notranjega gospodarskega in priedivenega značaja. Omenil bom tukaj samo, kar smo rešili v pogledu naših letosnjih prieditev. — Naš spomladanski koncert se bo vršil 28. aprila, t. j. na prvo nedeljo po Veliki noči. Pored zborovskih pesmi bomo podali tudi kratko opereto, ki jo je priredil naš učitelj Tone Šubelj in ki bo vsebovala same naše domače in narodne pesmi.—Naši vsakoletni pnik se bo vršil 4. avgusta na Lampetovih farmah.—Naš jesenski koncert pa 24. novembra.—Vse te prieditev bodo prvorstne in v popolno zadovoljstvo naših posetnikov. Zato že sedaj rezervirajte te dneve za obisk "SLOVANA" in prepričani smo, da boste zadovoljni z nami.—Pored tega pevski zbor "SLOVAN" izreka toplo zahvalo tistim, ki so darovali v našo blagajno in to: Mr. in Mrs. Jožef Vičič ter Mr. Anton Zorko po \$10.00; Mrs. in Mrs. Anton Kramer, Mr. Rupnik v spomin Cirila Ozbiča, Mrs. Jennie Priatelj ter Mrs. Frances Plewni po \$5.00; Mr. Anton Pušnar \$4.00; Edi Stupica in Mrs. Pavlina Koncič po \$3.00; Mr. in Mrs. John Globokar, Josephine Rupert in John Petrič po \$2.00.—

Po izvišenem dnevnem redu smo prešli na volitve novega odbora. Dosedanji predsednik Frank Urbančič se je odpovedal položaju radi velike zaposljenoosti. Na njegovo mesto je bil izvoljen naš bivši dolgoletni predsednik Józef Durjava. Za predsednika je bil izvoljen Mr. Matt Dolenc, ostali odborniki pa so ostali isti.

Po končani seji nas je dosedanjí predsednik Urbančič povabil na večerjo, ki so jo prvorstno pripravile naše priznane kuhanice Frances Gorjanc, Pavlina Durjava, ter pomočnice Mrs. Snyder, Mrs. Kupert, Mrs. Zupančič in Mrs. Perusek. Zbor se jim na tem mestu iskreno zahvaljuje in priporoča še za bozde.—Po večerji je Miss Mary Maršič pričakovala barvne slike s svojega potovanja po Sloveniji in Evropi. Videli smo vso lepo Slovenijo, lepote iz Avstrije in drugih držav. Srčna hvala, Miss Maršič, v imenu vseh članov "SLOVANA".—Po tem se je razvila domača zabava ob zvezkih znanih John Grabnerjeve gobene družine.

Ob zaključku tega poročila se v imenu zabora "SLOVAN" zahvaljujem vsem, ki so nam pri našem delu pomagali, kakor tudi vsem našim posetnikom koncertov in naših priredb z željo, da jim to leto prinese zdravja in sreče ter uspeha in z nado, da boste še v bodoči obiskovali pri vseh naših prieditvah, kot ste nas dosedaj.

Frank Rupert,
za publicistski odbor.

Pozor, klub Ljubljana!

EUCLID, Ohio—Na zadnji klubovi seji je bilo sklenjeno, da se vrši plesna veselica na pustno nedeljo, dne 3. marca.

Vsled gotovega vzroka pa se veselica ne more vršiti na ta dan, pač pa se bo vršila eno nedeljo prej, to je na 24. februarja.

Ker do tedaj ne bo nobene redne mesečne seje, bo tajnica sklicalca izredno sejo. Zato vas prosim, da pazite na naznanko za to izredno sejo in da se po možnosti udeležite je.

Mary Yapel, zapisnikarica.

Zahvala

CLEVELAND, Ohio—Tem potom se želim lepo zahvaliti vsem mojim priateljem, ki se me vedno spominjajo in pomažajo ter so mi že toliko dobrega storili.

Zahvalo naj sprejmejo: Mr. in Mrs. Luka Slepko, Mr. in Mrs. John Sušnik, ki vodita trgovino s pohištvo na vogalu E. 62 St., in St. Clair Ave., Mr. Janko Rogel, Mr. in Mrs. Joe Stražišar, Mr. in Mrs. Joe Klein, Mr. in Mrs. Joe Pretnar st., Mr. John Cedilnik, Mr. in Mrs. Jakob Saban st., Mr. in Mrs. Anton Švelc, Mr. in Mrs. Ahacij Prezel, Mr. in Mrs. Anton Mrak, Mr. in Mrs. Anton Škufera ter Mr. John Lokar st.

Kaj radi pozabimo pa na naš list Enakopravnost, kateri tudi zasluži, da se ga spominjam in mu damo priznanje, torej naj moja zahvala velja tudi listu Enakopravnost, ki dobro vrši svojo vlogo med nami.

Hvala vam vsem skupaj in lepo pozdrav vsem!

Victor Wood.

V nedeljo gremo k Progresivnim

EUCLID, Ohio—Ko sem se oni dan sprehajala, sem srečala rojaka, ki rad prihaja v dobro družbo na domača zabavo. Ker ve, da smo Progresivne Slovenke vedno aktivne in da so naše priedbe zmerom prvorstne, me vpraša kaj je novega tu doli na našem koncu Euclida. Bral je nameč, da bomo imela nekaj posebnega v nedeljo, 10. februarja pa je bil malo "firbčen" kaj.

Jaz sem mu le toliko povedala, da bo zopet luštno, tako luštno, da naj nikar ne zamudi te naše Valentinove zabave. Pa sem mu tudi priporočala naj pripelje s seboj svoje priatelje, da se bodo tudi oni z nami vred imeli dobro.

Prijetne zabave bo na koše. Kuharice bodo pripravile fine dobre, "srčki" pa bodo krožili sem in tja. Vse jih bo lovio, naša dekleta, ki so za devet, fantje in možje. Grabnarjevi godeci bodo pa svirali kot za stavno. Torej, ali ne mislite, da boste zamudili nekaj dobrega, zdravega razvedrila, če ne boste prišli na Valentinovo zabavo, ki jo v nedeljo priredi krožek št. 3 Progresivnih Slovenk?

Vas vabimo na veselo svidenje—ne bo vam žal! Pričetek bo že ob 4. uri popoldne in trajalo do tja pozno v noč.

Vera Potocnik.

Redna seja društva št. 53 S.N.P.J.

CLEVELAND, Ohio—Članstvo društva V. boj. št. 53 S.N.P.J. je naprošeno, da se udeleži redne mesečne seje v nedeljo, 10. februarja ob 9.30 uri do podne v Slov. del. domu na Waterloo Rd. Pomnite, da se seja dopoldne kot običajno—vsako drugo nedeljo v mesecu.

Ta seja je tudi važna radi glasovanja o iniciativi društva št. 2, ker le članstvo, ki je navzoče na seji, je upravičeno glasovati o tej iniciativi, ki se tiče spremembe točk pravil.

Pri našemu društvu se bo glasovanje vršilo to nedeljo, 10. februarja, ko bo redna seja. Zato, kdor se hoče udeležiti glasovanja o iniciativi, naj gotovo pride na sejo in glasuje po svoji prevdarnosti.

Jos. F. Durn, tajnik.

Vesti iz življenja ameriških Slovencev

DETROIT, Mich.—Dne 26. januarja je bil pokopan povedodž Michael Klopčič. Pred dobrimi 40 leti je bil učitelj takratnega pevskega zabora Ljubljanski vrh. Da je bil zmogen povedodž, je javno pokazal leta 1917 v slovenski metropoli Clevelandu, ko je bila prireditev vseh slovenskih pevskega društva. Pokopnik je pred leti imel težke čase, vendar si je proti koncu ustvaril boljše življenje pri družbi Ford Motor. Zadnja leta je bil v pokoju. Zapušča soprogo, pet odraslih otrok in sorodnikov.

LATROBE, Pa.—John Ban je prejel iz starega kraja žalostno vest, da mu je pri hčerkri na Korini umrla 58 let starata sestra Ivanka Skerjanec. Pokopana je bila na Herpeljah.

MILWAUKEE, Wis.—Dne 28. januarja je po enomesecni težki bolezni umrl Louis Greisbacher. Bil je član SNPJ ter večkrat odbornik društva.

JAMES CITY, Pa.—V bolnišnici v Kane, Pa. se nahaja Mrs. Frances Hrvatin, ki je prestala operacijo. Zelimo jo, da ki kmalu okrevala in se povrnila k svoji družini!

Trije obtoženi kot vohuni za Rusijo

Velika zvezna porota v New Yorku je naperila obtožbe radi vohunstva v prid Rusiji proti trem nekdanim političnim ubežnikom iz Evrope, o katerih se trdi, da so proti plačili dajali sovjetskim agentom tajne informacije o ameriški obrambi.

Pripraveta trojica je operirala v Ameriki in inozemstvu. Omenjeni sta tudi imeni dveh bivših uradnikov sovjetske ambasad, ki sta se bila vrnila v Rusijo, potem ko se je njuni imeni vezalo s sovjetsko spajno v Ameriki.

Otožnici tudi namigujejo, da obstajajo še drugi zarotniki, ki so zaposleni pri vladni Združenih držav. V kolikor je znano, ni bil obtožene trojice nobeden nikdar v vladni službi.

V obtožnicah je prvič v podobnostih navedeno, kakšna dejanja pričakuje zvezni tožilec dokazati pri sodni obravnavi.

Otožni so: Jack Sobel, star 53 let, njegova žena Myra, star 52 let, in njun star prijatelj iz Evrope Jacob Albam, star 64 let. Vsi trije so bili arretirani v New Yorku dne 25. januarja.

Ako bodo obtoženi spoznani za krive, je možno, da bodo obsojeni na smrt. Gre za prvi veliki proces te vrste iz leta 1950, ko sta bila Julius in Ethel Rosenberg obsojena radi tajne atomskih tajnosti, zakar sta umrla v električnem stolu.

V tem slučaju je zvezni tožilec izjavil, da ne bo zahteval smrtno kazni.

V obtožnici so omenjeni tajni sestanki sovjetskih vohunov tukaj v Ameriki in po raznih hotelih in restavracijah v Parizu, Ženevi, Lausanni in na Dunaju.

Sobel je bil rojen v Litviniji, njegova žena v Rusiji. Zbežala sta v Ameriko leta 1941 in postala naturalizirana državljanica leta 1947. Albam je zrastel v istem kraju kot Sobel. V Ameriki je prišel po vojni, katero je prebil v nacističnem delavskem taboru. On je prošel za državljanstvo, ampak ga ni dobil.

Ce ste arteriani, imate pravico do enega telefonskega razgovora ali sporocila, ki ga morajo dostaviti osebi, katero določite. Cim vas je torek policija seznamila z obtožbo, telefonirajte družini ali odvetniku.

Zakon v

IVAN LAH

Knjiga Spominov

(nadaljevanje)

"Morda sva se res zmotila, mi se ne spoznamo v teh rečeh," je dodal v negotovosti.

"O, jaz vem, da ste pravi," je trdila žena, "ampak ako bi vam to imelo škodovati, je bolje, da ne siliva..."

Res, čuden slučaj...

"Bog vam povrni to prijaznost. Bo že boljše," sem rekel. Podali smo si roke in sem odšel. Zdela se mi je, da žena še vedno veruje, da sem pravi.

Ko sem bil sam, sem se zamisli nad tem dogodkom in bilo mi je prijetno pri misli, da sta dva preprosta človeka prišla v zapore obiskat neznanega sorednika...

Minil je tudi ta dan s svojimi neskončnimi, otožnimi mislimi in vsi naslednji polni negotovega pričakovanja.

Nekoč, pozno v jeseni—je zopet igrala godba. Imel sem nemirno noč. Zopet zmaga! Kje? Nad kom? Zjutraj sem vprašal Potočarja:

"Ali je kakšna zmaga, ker je godba igrala?"

"Eh, kje bi jo vzeli," je odgovoril, "to je bila samo podoknice Karlov. Imamo več Karlov: župan je Karol in doktor je Karol in godba—saj veste—mora malo časti izkazati, da je potem kaj pijače. A zmag pa zdaj nizdaj se bliža zima in bo čimdalje slabše. Rusa ne zebe, Turek je zanič, Italijan pa Bog ve kaj misli."

"Zakaj vas ne izpuste," se je čudil Potočar, "to je krvica. Svet je zdaj res čuden. Kaj hočete tu pri nas? Vojna je pa tudi taka, da je ni konec. Pri Kustoci je bilo v dveh dneh vse pravljeno. Stepi smo se, pa je bilo... Zdaj bo vse to trpešoše vso zimo..." — Jaz sem si misil svoje.

V soboto popoldne je prišel pažnik naznanit, da grem drugi dan v Ljubljano. "Sam?" "Ne, z orožnikom." Torej še ne konca.

"Ne veste, kam?"

"Ne vemo. Večinoma gredo na Grad. Te dni so pripeljali sem nekoga učitelja z Gradu. Bil je zelo lačen. Rekel je, da je slabo. Pa mu tudi nismo mogli ničesar dati—je bilo že pozno zvečer."

"Zakaj mi niste povedali, jaz bi bil zanj plačal v hotelu."

"Nismo vedeli. Bil je tu par dni in je odšel domov..."

Par dni in je odšel domov?... Mogoče se torej vrnem z oprostilno razsodbo v Ljubljano in me izpuste—ali pa se je nabral med tem nov materijal in se začne iznova in hujše.

S temi mislimi sem prebil zadnjo noč v novomeških zaporih...

Zjutraj ob petih so zarožljali ključi in s paznikom sva odšla po temnem hodniku. Spomnil sem se na svojega soseda, mladega cigana, ki je šel pred par dnevi v drug oddelek. Ko je šel mimo, so bila moja vrata odprta, pogledal je noter in rekel:

"Hvala lepa, gospod."

Ne vem, zakaj se je zahvaljeval. Dobil je eno leto.

Na porti je stal orožnik. Prejel je moje listine in sva odšla. Zunaj je bilo hladno jesensko jutro. Zavil sem se v pelerino in se poslavljal od Novega mesta, Bog ve, kdaj...

Na kolodvoru je bilo nekaj justranjih potnikov in par dam. Orožnik je preskrbel karte in se pogovarjal z menoj, kakor da sva se slučajno srečala. Tudi on me je poznal. Imel pa je analog strogo paziti name...

Ko smo se vozili nazaj ob dolenskih cestah in sem pomisil na vse, kar sem doživel od zadnje poti, se mi je zdelo, da sem napravil čuden izlet v neznan svet...

Tako je v človeškem življenju, da se ti vse prestano trpljenje zdi kakor sanje, iz katerih si se prebudil, in celo v njih vidiš toliko lepega, da hvališ Boga, ki ti jih je poslal, kajti toliko lepši je svet po prebujenju. Najtežji spomin ti je lažji nego najmanjši strah, kajti strah ima

velike oči in naša duša trepeče pred vsako nevarnostjo, ki je še pred nam, ker ne vemo v svoji negotovosti, kam vodi pot v bočnost. Zato sem se s težkim srcem vozil nazaj v Ljubljano, kjer je bilo središče naših sovražnikov.

Bila je pusta jesenska nedelja in vsa dolenska stran je bila mrka in meglena kakor še nikoli. Koliko je bila lepša, ko sem jo gledal v duhu skozi zamerno okno svoje celice in premišljeval o njeni usodi. Ali je med tem že tako divjala jesen preko ne.

V Ljubljani sva odšla z orožnikom po Bleiweisovi cesti proti policiji. Čakala sva dolgo v neki predсобi, ker drja. Skubla še ni bilo v uradu. Zagledal sem svojega znance Delinca in sem ga vprašal, kaj bo z menoj. Zmaja je ramami:

"Konečno je orožnik uredil svoje stvari. Poslovil se je in je odšel. 'Vi počakajte tukaj.' Zahteval sem, da me puste k drublu. Namesto tega je prišel detektiv in me povabil s seboj.

"Kam?" "V policijske zapore."

Stari in novi znanci. Gospod Bergant me je sprejel s svojo znanjo ljubeznivostjo. Najprej se je sicer malo začudil:

"Kaj so vas nazaj prinali? Vraga! Kam naj vas denem, ko imam vse polno. Veste, ni več, kakor je bilo prej: čimdalje več ljudi nam pošiljajo. Za sedaj pojdiš v to sobo, da vam prinešo kosoilo, potem vas bom dal med kake ljudi, da vam ne bo dolgčas. Kaj hočete sami! Zdaj se pri nas lahko puši, kolikor se hoče. So jim dovolili. In časopise tudi."

Zadnje novice sem bil zelo vesel. Vstopil sem v sobo, sedel k mizi in si prišgal cigaret. Bomo videli, kaj bo.

Cez nekaj časa je prišel zopet gospod Bergant in mi nasvetoval, naj grem v sosednjo sobo. Tam je par Srbov in Dalmatincev in celo neki Francoz...

Dobro!

Tudi gospod ravnatelj Hribar je tukaj, toda on ima svojo sobo tam na koncu. Jaz imam dosti sitnosti. Sami obiski in vizite. Ima vse svoje stvari, posteljo in vse. Ne vem, zakaj ga ne izpuste domov. Sicer se tudi nam dobro godi, ampak meni je nerodno. Francoz mu streže. Počakajte, zdaj bo izprehod in bo ste vse videli na dvorišču."

Vrata so se odpirala in ljudje so hiteli z sob na dvorišče. Nobenega znanega obraza ni bilo med njimi. Mogli so se svobodno izprehajati in se pogovarjati med seboj. Stopal sem po dvorišču sem ter tje in oni so me gledali kot novinka. Med tem so se začele prikazovati glave na oknih sodniških zaporov. Tam je bilo nekaj znancev: Juš Kozak, Omahan, Zalar. Skušal sem jim odgovoriti na razna vprašanja o vojnih dogodkih. Godilo se je to najbolje na ta način, da so pisali vprašanja na okna in jaz sem pisal odgovore na prsa, kadar sem šel v smeri proti njim. Iz vsega tega sem sklepal, da proces preporodev še ni končan in da je na sodišču še mnogo naših mladih ljudi. Bilo mi jih je žal, kajti jaz sem naredil med tem že svoj izlet, oni pa prebivajo v teh tesnih prostorih že od začetka vojne brez oddih in brez izpreamemb v neprestani nevarnosti, da bo ta ali oni član organizacije izpovedal več, nego bi smel.

Moji tovariši na dvorišču so bili večinoma Italijani in Jugoslovani. Med njimi je bilo mnogo "dvomljivih ljudi," to so bili oni, ki jih je vojna zasačila pri "dolce far niente" in so potem živele brez dela in poklica, dokler se ni zdelo, da so postali državi ne-

varni. Večinoma so bili iz Trsta in primorskih mest. Z njimi so prisile tudi različne ženske z ulice in javnih hiš in so bile zaprete v posebnem oddelku. Pele so s kričečimi glasovi in se smejele skozi okna, proseče cigare. Njih obrazci so bili bledi in upadli od razuzdanosti in bolezni. Med izprehajalcem je bilo tudi par boljših ljudi, ki so imeli postati nova družba. Po izprehodu sem se preselil v njihovo sobo, kjer so me sprejeli najprej s tistimi nezaupljivimi pogledi, s katerimi smo v teh časih sprejemali vsakega tujega človeka in s tisto radovednostjo, ki spremjava človeka po krajin, ki so daleč od sveta.

Bila je pusta jesenska nedelja in vsa dolenska stran je bila mrka in meglena kakor še nikoli. Koliko je bila lepša, ko sem jo gledal v duhu skozi zamerno okno svoje celice in premišljeval o njeni usodi. Ali je med tem že tako divjala jesen preko ne.

"Katera postelja je prazna?"

"Ta, tam pri oknu." Gledal sem svoje tovariše.

Med njimi sem zagledal znan obraz. Kje sem ga videl? Ali ni bilo nekoč na Bledu? Ali je to samo slučajna podobnost? Da, to je gospod B. Svoj čas je bil avstrijski oficir. Služil je v Krivošiji, ko je bila vstaja in potem v Galiciji, kjer je izdal Rusom razne vojaške skrivnosti iz vojnih priprav okoli Dnjestra. Bil je zato obozen na 20 let ječe in je bil mnogo let v Gradiški. Pozneje je bil pomilovan in je živel na Bledu. Ob začetku vojne so ga zaprli.

Med njimi sem zagledal znan obraz. Kje sem ga videl? Ali ni bilo nekoč na Bledu? Ali je to samo slučajna podobnost? Da, to je gospod B. Svoj čas je bil avstrijski oficir. Služil je v Krivošiji, ko je bila vstaja in potem v Galiciji, kjer je izdal Rusom razne vojaške skrivnosti iz vojnih priprav okoli Dnjestra. Bil je zato obozen na 20 let ječe in je bil mnogo let v Gradiški. Pozneje je bil pomilovan in je živel na Bledu. Ob začetku vojne so ga zaprli.

Med njimi sem zagledal znan obraz. Kje sem ga videl? Ali ni bilo nekoč na Bledu? Ali je to samo slučajna podobnost? Da, to je gospod B. Svoj čas je bil avstrijski oficir. Služil je v Krivošiji, ko je bila vstaja in potem v Galiciji, kjer je izdal Rusom razne vojaške skrivnosti iz vojnih priprav okoli Dnjestra. Bil je zato obozen na 20 let ječe in je bil mnogo let v Gradiški. Pozneje je bil pomilovan in je živel na Bledu. Ob začetku vojne so ga zaprli.

Med njimi sem zagledal znan obraz. Kje sem ga videl? Ali ni bilo nekoč na Bledu? Ali je to samo slučajna podobnost? Da, to je gospod B. Svoj čas je bil avstrijski oficir. Služil je v Krivošiji, ko je bila vstaja in potem v Galiciji, kjer je izdal Rusom razne vojaške skrivnosti iz vojnih priprav okoli Dnjestra. Bil je zato obozen na 20 let ječe in je bil mnogo let v Gradiški. Pozneje je bil pomilovan in je živel na Bledu. Ob začetku vojne so ga zaprli.

Med njimi sem zagledal znan obraz. Kje sem ga videl? Ali ni bilo nekoč na Bledu? Ali je to samo slučajna podobnost? Da, to je gospod B. Svoj čas je bil avstrijski oficir. Služil je v Krivošiji, ko je bila vstaja in potem v Galiciji, kjer je izdal Rusom razne vojaške skrivnosti iz vojnih priprav okoli Dnjestra. Bil je zato obozen na 20 let ječe in je bil mnogo let v Gradiški. Pozneje je bil pomilovan in je živel na Bledu. Ob začetku vojne so ga zaprli.

Med njimi sem zagledal znan obraz. Kje sem ga videl? Ali ni bilo nekoč na Bledu? Ali je to samo slučajna podobnost? Da, to je gospod B. Svoj čas je bil avstrijski oficir. Služil je v Krivošiji, ko je bila vstaja in potem v Galiciji, kjer je izdal Rusom razne vojaške skrivnosti iz vojnih priprav okoli Dnjestra. Bil je zato obozen na 20 let ječe in je bil mnogo let v Gradiški. Pozneje je bil pomilovan in je živel na Bledu. Ob začetku vojne so ga zaprli.

Med njimi sem zagledal znan obraz. Kje sem ga videl? Ali ni bilo nekoč na Bledu? Ali je to samo slučajna podobnost? Da, to je gospod B. Svoj čas je bil avstrijski oficir. Služil je v Krivošiji, ko je bila vstaja in potem v Galiciji, kjer je izdal Rusom razne vojaške skrivnosti iz vojnih priprav okoli Dnjestra. Bil je zato obozen na 20 let ječe in je bil mnogo let v Gradiški. Pozneje je bil pomilovan in je živel na Bledu. Ob začetku vojne so ga zaprli.

Med njimi sem zagledal znan obraz. Kje sem ga videl? Ali ni bilo nekoč na Bledu? Ali je to samo slučajna podobnost? Da, to je gospod B. Svoj čas je bil avstrijski oficir. Služil je v Krivošiji, ko je bila vstaja in potem v Galiciji, kjer je izdal Rusom razne vojaške skrivnosti iz vojnih priprav okoli Dnjestra. Bil je zato obozen na 20 let ječe in je bil mnogo let v Gradiški. Pozneje je bil pomilovan in je živel na Bledu. Ob začetku vojne so ga zaprli.

Med njimi sem zagledal znan obraz. Kje sem ga videl? Ali ni bilo nekoč na Bledu? Ali je to samo slučajna podobnost? Da, to je gospod B. Svoj čas je bil avstrijski oficir. Služil je v Krivošiji, ko je bila vstaja in potem v Galiciji, kjer je izdal Rusom razne vojaške skrivnosti iz vojnih priprav okoli Dnjestra. Bil je zato obozen na 20 let ječe in je bil mnogo let v Gradiški. Pozneje je bil pomilovan in je živel na Bledu. Ob začetku vojne so ga zaprli.

Med njimi sem zagledal znan obraz. Kje sem ga videl? Ali ni bilo nekoč na Bledu? Ali je to samo slučajna podobnost? Da, to je gospod B. Svoj čas je bil avstrijski oficir. Služil je v Krivošiji, ko je bila vstaja in potem v Galiciji, kjer je izdal Rusom razne vojaške skrivnosti iz vojnih priprav okoli Dnjestra. Bil je zato obozen na 20 let ječe in je bil mnogo let v Gradiški. Pozneje je bil pomilovan in je živel na Bledu. Ob začetku vojne so ga zaprli.

Med njimi sem zagledal znan obraz. Kje sem ga videl? Ali ni bilo nekoč na Bledu? Ali je to samo slučajna podobnost? Da, to je gospod B. Svoj čas je bil avstrijski oficir. Služil je v Krivošiji, ko je bila vstaja in potem v Galiciji, kjer je izdal Rusom razne vojaške skrivnosti iz vojnih priprav okoli Dnjestra. Bil je zato obozen na 20 let ječe in je bil mnogo let v Gradiški. Pozneje je bil pomilovan in je živel na Bledu. Ob začetku vojne so ga zaprli.

Med njimi sem zagledal znan obraz. Kje sem ga videl? Ali ni bilo nekoč na Bledu? Ali je to samo slučajna podobnost? Da, to je gospod B. Svoj čas je bil avstrijski oficir. Služil je v Krivošiji, ko je bila vstaja in potem v Galiciji, kjer je izdal Rusom razne vojaške skrivnosti iz vojnih priprav okoli Dnjestra. Bil je zato obozen na 20 let ječe in je bil mnogo let v Gradiški. Pozneje je bil pomilovan in je živel na Bledu. Ob začetku vojne so ga zaprli.

Med njimi sem zagledal znan obraz. Kje sem ga videl? Ali ni bilo nekoč na Bledu? Ali je to samo slučajna podobnost? Da, to je gospod B. Svoj čas je bil avstrijski oficir. Služil je v Krivošiji, ko je bila vstaja in potem v Galiciji, kjer je izdal Rusom razne vojaške skrivnosti iz vojnih priprav okoli Dnjestra. Bil je zato obozen na 20 let ječe in je bil mnogo let v Gradiški. Pozneje je bil pomilovan in je živel na Bledu. Ob začetku vojne so ga zaprli.

Med njimi sem zagledal znan obraz. Kje sem ga videl? Ali ni bilo nekoč na Bledu? Ali je to samo slučajna podobnost? Da, to je gospod B. Svoj čas je bil avstrijski oficir. Služil je v Krivošiji, ko je bila vstaja in potem v Galiciji, kjer je izdal Rusom razne vojaške skrivnosti iz vojnih priprav okoli Dnjestra. Bil je zato obozen na 20 let ječe in je bil mnogo let v Gradiški. Pozneje je bil pomilovan in je živel na Bledu. Ob začetku vojne so ga zaprli.

Med njimi sem zagledal znan obraz. Kje sem ga videl? Ali ni bilo nekoč na Bledu? Ali je to samo slučajna podobnost? Da, to je gospod B. Svoj čas je bil avstrijski oficir. Služil je v Krivošiji, ko je bila vstaja in potem v Galiciji, kjer je izdal Rusom razne vojaške skrivnosti iz vojnih priprav okoli Dnjestra. Bil je zato obozen na 20 let ječe in je bil mnogo let v Gradiški. Pozneje je bil pomilovan in je živel na Bledu. Ob začetku vojne so ga zaprli.

Med njimi sem zagledal znan obraz. Kje sem ga videl? Ali ni bilo nekoč na Bledu? Ali je to samo slučajna podobnost? Da, to je gospod B. Svoj čas je bil avstrijski oficir. Služil je v Krivošiji, ko je bila vstaja in potem v Galiciji, kjer je izdal Rusom razne vojaške skrivnosti iz vojnih priprav okoli Dnjestra. Bil je zato obozen na 20 let ječe in je bil mnogo let v Gradiški. Pozneje je bil pomilovan in je živel na Bledu. Ob začetku vojne so ga zaprli.

Med njimi sem zagledal znan obraz. Kje sem ga videl? Ali ni bilo nekoč na Bledu? Ali je to samo slučajna podobnost? Da, to je gospod B. Svoj čas je bil avstrijski oficir

Farovška kuharica

ČEŠKO SPISAL:

J. Š. BAAR

POSLOVENIL:

FRAN ALBRECHT

(nadaljevanje)

Reza je to spoznala—razumela—in poslušala vsako besedo—četudi včasi s skrajnim samozajevanjem.

"Večno vendar ne bo ta baba," je tudi Reza govorila za materto—"no, in potem — — —" Zavoljo tega, kar je moralno priti, je dušila in mečkala vase, s stisnjennimi zobmi, kakor poguben ogenj vso jezo in se je s smehljajočim licem potrežljivo pokoravala vsem razpoloženjem in kapricam, ki jih prinaša s sabo starost. Kakor gladna zver na svoj plen, tako je čakala leto za letom—dolgo—celo vrsto let na smrt te stare žene; kakor suženj s svojim odrešenjem, se je tolazila s tem današnjim hipom dolga, dolga leta. A dočakala ga je prej, nego se je nadejala. Računala je še pet—tudi več let bi to lahko še trajalo—tako pa že "danes"—"danes"—je vriskala v duši. Bilo ji je tako lahko, kot da ji je nevidna roka snela težko breme z upognjenega vrata. Vsa gremkoba, ki se je zbrala v nji tekom let, vsa trpkost, ki se ji je bila nasesala duša liki goba, je odletela, odbegla je iz njene notranjosti—nevede se je nasmehnila Reza in si začepala: "gospodinja, gospodinja, gospodinja v celi hiši!" To ji je dušo tako olajšalo, radost je izbruhnila iz nje . . . Vsa se je naenkrat izpremenila. Navpične gube na čelu so so izgubile, stisnjene ustnice so se odprle liki zreli mandelj in mrke oči so se ji zasmejale. Izbruhnili in zagoreli so v nji visoki plameni divje radosti, ki jo ima človek, ki je po dolgi poti naglo, nepričakovano prispel do svojega cilja.

Spominjala se je, koliko strahuje prestala tekom bolezni, da li vendar že umre ta starka. Malone, da ni omedela, ko je zdravnik zagotovljal: "vzdržala bo, vzdržala"—"A Bog nji dal tega—usmilil se me je—osvobodil me—sreča me je posetila," si je pravila v duhu in živo videla pred sabo tisti trenutek, ko je umirajoča mati pred njo—Rezo—polagala svojemu sinu—velečastitemu—na sreč—naj si ne vzame nobene druge nego njo—žvesto deklo—ki ji takto udano služi prav do smrti . . .

"Vse že zna"—je znova slišala ta slaboten glasek materin, "tudi tebe s tvojo strastjo za

CHICAGO, ILL.
FOR BEST
RESULTS IN
ADVERTISING
CALL
DEarborn 2-3179

BUSINESS OPPORTUNITY

GAS STATION — Sinclair — Des Plaines — For lease. Modern 2 bay, 2 hydraulic lifts. Good repairing. High gallonage. Capital required for stock and equipment.

Vanderbilt 4-9135

FEMALE HELP WANTED

TYPIST
EXPERIENCED
Preferably with Dictaphone
Experience.
Will train good typist without it.
Modern air-conditioned office.
Pleasant working conditions.
Salary open! — Apply

CENTRAL SOLVENTS &
CHEMICALS COMPANY
2540 W. FLOURNOY ST.
SEeley 3-0505

vrt in knjige pozna — nikar je ne goni—obdrži jo" . . . pri sebi.

To vse je vnovič preživel in občutila, medtem ko sta pod njo obo duhovnika polagala mamicu v rakev. A naglo se je zdrznila.

Spomnila se je jutrišnjega dne—pogreba. "Gotovo pridejo vse," si je rekla—"opravljale bi"—in tu so ji mignili pred očmi obraz kuharic iz sosednjih župnišč, kako so prihajale sem k gospo materi bodisi le na obisk ali za cerkveno slavlje, vizitacijo in birmanje pomagat v kuhinji.

Kakor bi jo kdo z bičem udaril, se je znova naglo vrgla na smrť te stare žene; kakor suženj s svojim odrešenjem, se je tolazila s tem današnjim hipom dolga, dolga leta. A dočakala ga je prej, nego se je nadejala. Računala je še pet—tudi več let bi to lahko še trajalo—tako pa že "danes"—"danes"—je vriskala v duši. Bilo ji je tako lahko, kot da ji je nevidna roka snela težko breme z upognjenega vrata. Vsa gremkoba, ki se je zbrala v nji tekom let, vsa trpkost, ki se ji je bila nasesala duša liki goba, je odletela, odbegla je iz njene notranjosti—nevede se je nasmehnila Reza in si začepala: "gospodinja, gospodinja, gospodinja v celi hiši!" To ji je dušo tako olajšalo, radost je izbruhnila iz nje . . . Vsa se je naenkrat izpremenila. Navpične gube na čelu so so izgubile, stisnjene ustnice so se odprle liki zreli mandelj in mrke oči so se ji zasmejale. Izbruhnili in zagoreli so v nji visoki plameni divje radosti, ki jo ima človek, ki je po dolgi poti naglo, nepričakovano prispel do svojega cilja.

In tista Cili in Nežka iz Poljan — tema je vse tako prosto, slabo, sirovo, razkladata samo, kako je to pri njih fino — nemara pridejo vse, celo tista stara "frau mutter" z nemške plati — "o jutri" je vztrjetala—"to bo zlasti tista iz mesta, ta ima oči kakor igle" — Rezi se je pri tem v duhu pojavila majestetska postava dame, z dolgimi zlatimi uhani, z zlato broško pod mehkim podbradkom, ki ji je nalahko objemal vrat.

"Slišiš, Reza!" jo je zaklical spodaj glas — "kje pa so ključi — vzamem nekaj za večerjo" — je z lagodno umirjenostjo klicala nanjo Lojetova žena — svakinja velečastitega — gospa Plahova.

"Nič se ne trudite — odpočijte se od poti" — je ostro rekel Reza — "to že jaz opravim" — in je šla naokoli, ne da bi se ustavila. Ne oziraje se načinje si je spustila s pasa izpodrecano kriko, udarila z rdečimi, od vide in mila razjedjenimi rokami parkrat po njem, da bi naravnala zmečkane gube, popravila si rutoto, zaropatala s ključi v žepu in odprala jedilno shrambo. Vzela je iz nje deset jajec— skrbno za-

pa lepo tam ostanite, kjer ste!" Kdo pa bi jim danes to reklo? Ovira je padla, mamicu je mrtva. Navale se na gospoda župnika—jim li ne bo podlegel? Če se naselijo tu? — Kaj pa ona potem? Perspektiva dekla se je pred njo raztegnila do neskončnosti. Strah jo je popadel in dal. "Kaj storiti? — Kaj storiti?" — se je praševala obupano. — Od spodaj z veže se je oglasil načeni, prisiljeni jok:

"Mamicu je umrla — a mi nismo nič vedeli — ne pisemce, ne kartica se nam ne piše" je očitala Lojetova žena.

"O — o nismo se nadelali — v tej zmedenosti — tako nanaglo je to prišlo," se je izgovarjal v zadregi in pojasmjeval gospod župnik ter vodil goste k materi.

"Pa kaj mi je storiti? — Kaj storiti?" — je srdito sililo pršanje v Rezo. — "E — ne udati se!" — ji je blisknilo naglo skozi glavo—in kakor je bila—z izpodrecanim krilom—kar v nogavicah se je vrgla po stopnicah dol v kuhinjo in z enim zamašom strgala z žeblija svezenj ključev od podstrešja, kleti, shrambe za jedila in kašče ter jih s trdno roko potisnila v žep.

"Tako" — se je oddahnila in se vsa prosta vrnila gor k opuščenemu opravilu. Bilo je dobrojeno. Odločeno. Ne uda se!

Ko je bila s čiščenjem gotova, je izlila umazano vodo, je treščila krtačo v škaf — "damesem zadnjič čistila pod" — si je rekla veselo in brezkrbno ter je zjasnim licem in odločno sigurnostjo stopala dol.

"Slišiš, Reza!" jo je zaklical spodaj glas — "kje pa so ključi — vzamem nekaj za večerjo" — je z lagodno umirjenostjo klicala nanjo Lojetova žena — svakinja velečastitega — gospa Plahova.

"Nič se ne trudite — odpočijte se od poti" — je ostro rekel Reza — "to že jaz opravim" — in je šla naokoli, ne da bi se ustavila. Ne oziraje se načinje si je spustila s pasa izpodrecano kriko, udarila z rdečimi, od vide in mila razjedjenimi rokami parkrat po njem, da bi naravnala zmečkane gube, popravila si rutoto, zaropatala s ključi v žepu in odprala jedilno shrambo. Vzela je iz nje deset jajec— skrbno za-

klenila in si obesila ključe, ki so se vsled pogoste rabe oguljeni lesketali kakor srebrni, ponosno in samozavestno za trak predpasnika na svojo desno stran — prav tako kot je videla pri pokojnici. V tem hipu se je polastiла gospodstva.

Gospa Plahova je dušeč se je z gledala to. — Glava ji je krožila naokrog — v zadregi se je prestopala nevede, naj se li vrže na Rezo in ji iztrga to žezlo — ali naj zakliče na pomoč. Okrenila se je in zbežala za momčem na vrt k gospodu župniku.

"Ne, zdaj me pustite" — je bilo slišati jokajoči glas gospoda župnika, ki je odhajal v svojo sobo. Njegov glas je zvenel prošeč obupano—kakor bi se branil šakalom, ki so ga napadli

... "Vsaj zdaj molčita — vsaj dokler ne bo mamicu v grobu." Ubranil se jih je. Glasovi so potihnili. Temna tožna tišina je legla na vse župnišče — — —

TRETJE POGLAVJE.

Bilo je po pogrebu. Z zagrjnega neba se je nalahko cedil droben dež in zalival župniški vrt, ki je bil ves oropan cvetja. Na dvorišču v kohnici so stale urejene po vrsti kočije in kolesi in sami dolge, tenke ojnice so kot tipalnice teh voz zvedavo štrlele k nasproti ležečim hlevom. Reza je natanko uganila. Vse so prišle spremiš pokojno gospo mater na njeni zadnji poti—zdaj pa so sedele tam notri v sobi pri kuhinji.

Na prvem mestu ta, katere se je najbolj bala: gospa Sivka z mesta, dekanova. Pripeljala se je s fijakarjem, v črni židani obleki, s črnimi rokavicami in zlatim okraskom—vsaj omotana v črn pajčolan—z atlasovim dežnikom v roki. S sabo je prinesla prekrasen venec z belimi trakovi. Venca ni prinesla nobena — s tem je vse prekosila — in si znova tako priborila svoje prenestvo. Tesno kraj nje — kakor prilepljeni, sta sedeli skrbipolni Poljanki Cili in Nežka — vsaka v obleki, prepojeni z drugim parfumom — ena z mošušom in druga z vijoličnim parfumom. Tu so bile potem še ostale: Vesela gospodična Kristina, nečakinja gospoda župnika z Dolala, pokašljajoča a energična "frau mutter" iz nemškega Ou-

rene. Venca ni prinesla nobena — s tem je vse prekosila — in si znova tako priborila svoje prenestvo. Tesno kraj nje — kakor prilepljeni, sta sedeli skrbipolni Poljanki Cili in Nežka — vsaka v obleki, prepojeni z drugim parfumom — ena z mošušom in druga z vijoličnim parfumom. Tu so bile potem še ostale: Vesela gospodična Kristina, nečakinja gospoda župnika z Dolala, pokašljajoča a energična "frau mutter" iz nemškega Ou-

rene. Pripeljala sta se že na pogreb. Reza jih je poznala. Loje je bil parasit v župnišču. Mesec, dva — pa tudi delj je prišel živet v župnišče, izgovarjajoč s svojo boleznjijo — nesposobnostjo za delo. Tudi z ženo in otroci se je hotel že večkrat neseliti v župnišče . . . Ojedel — oplenil je župnišče vsaj enkrat na leto.

"Ampak zdaj bo to nehalo!" je stisnila pesti in namršila lice Reza. O tedaj se je zdramila. Tu — od teh ljudi, ki ležejo tam zunaj z voza — prezri nanjo velika nevarnost — prva, a silna. Vzdrgetala je. Črn oblak je pal na njeno dušo. Kaj skriva v sebi? Nemara potolče toča vsa ta zelenja upanja, ki so po smrti gospo matere vzkalila v nji! Kako — čim bi pregnala ta oblak? "Ne — ne" — je govorila mamicu — "v župnišče se nam ne smete neseliti — otroci v župnišču! to ne gre — damo vam, kar hočete — am-

... "Ampak zdaj bo to nehalo!" je stisnila pesti in namršila lice Reza. O tedaj se je zdramila. Tu — od teh ljudi, ki ležejo tam zunaj z voza — prezri nanjo velika nevarnost — prva, a silna. Vzdrgetala je. Črn oblak je pal na njeno dušo. Kaj skriva v sebi? Nemara potolče toča vsa ta zelenja upanja, ki so po smrti gospo matere vzkalila v nji! Kako — čim bi pregnala ta oblak? "Ne — ne" — je govorila mamicu — "v župnišče se nam ne smete neseliti — otroci v župnišču! to ne gre — damo vam, kar hočete — am-

... "Ampak zdaj bo to nehalo!" je stisnila pesti in namršila lice Reza. O tedaj se je zdramila. Tu — od teh ljudi, ki ležejo tam zunaj z voza — prezri nanjo velika nevarnost — prva, a silna. Vzdrgetala je. Črn oblak je pal na njeno dušo. Kaj skriva v sebi? Nemara potolče toča vsa ta zelenja upanja, ki so po smrti gospo matere vzkalila v nji! Kako — čim bi pregnala ta oblak? "Ne — ne" — je govorila mamicu — "v župnišče se nam ne smete neseliti — otroci v župnišču! to ne gre — damo vam, kar hočete — am-

... "Ampak zdaj bo to nehalo!" je stisnila pesti in namršila lice Reza. O tedaj se je zdramila. Tu — od teh ljudi, ki ležejo tam zunaj z voza — prezri nanjo velika nevarnost — prva, a silna. Vzdrgetala je. Črn oblak je pal na njeno dušo. Kaj skriva v sebi? Nemara potolče toča vsa ta zelenja upanja, ki so po smrti gospo matere vzkalila v nji! Kako — čim bi pregnala ta oblak? "Ne — ne" — je govorila mamicu — "v župnišče se nam ne smete neseliti — otroci v župnišču! to ne gre — damo vam, kar hočete — am-

... "Ampak zdaj bo to nehalo!" je stisnila pesti in namršila lice Reza. O tedaj se je zdramila. Tu — od teh ljudi, ki ležejo tam zunaj z voza — prezri nanjo velika nevarnost — prva, a silna. Vzdrgetala je. Črn oblak je pal na njeno dušo. Kaj skriva v sebi? Nemara potolče toča vsa ta zelenja upanja, ki so po smrti gospo matere vzkalila v nji! Kako — čim bi pregnala ta oblak? "Ne — ne" — je govorila mamicu — "v župnišče se nam ne smete neseliti — otroci v župnišču! to ne gre — damo vam, kar hočete — am-

... "Ampak zdaj bo to nehalo!" je stisnila pesti in namršila lice Reza. O tedaj se je zdramila. Tu — od teh ljudi, ki ležejo tam zunaj z voza — prezri nanjo velika nevarnost — prva, a silna. Vzdrgetala je. Črn oblak je pal na njeno dušo. Kaj skriva v sebi? Nemara potolče toča vsa ta zelenja upanja, ki so po smrti gospo matere vzkalila v nji! Kako — čim bi pregnala ta oblak? "Ne — ne" — je govorila mamicu — "v župnišče se nam ne smete neseliti — otroci v župnišču! to ne gre — damo vam, kar hočete — am-

... "Ampak zdaj bo to nehalo!" je stisnila pesti in namršila lice Reza. O tedaj se je zdramila. Tu — od teh ljudi, ki ležejo tam zunaj z voza — prezri nanjo velika nevarnost — prva, a silna. Vzdrgetala je. Črn oblak je pal na njeno dušo. Kaj skriva v sebi? Nemara potolče toča vsa ta zelenja upanja, ki so po smrti gospo matere vzkalila v nji! Kako — čim bi pregnala ta oblak? "Ne — ne" — je govorila mamicu — "v župnišče se nam ne smete neseliti — otroci v župnišču! to ne gre — damo vam, kar hočete — am-

... "Ampak zdaj bo to nehalo!" je stisnila pesti in namršila lice Reza. O tedaj se je zdramila. Tu — od teh ljudi, ki ležejo tam zunaj z voza — prezri nanjo velika nevarnost — prva, a silna. Vzdrgetala je. Črn oblak je pal na njeno dušo. Kaj skriva v sebi? Nemara potolče toča vsa ta zelenja upanja, ki so po smrti gospo matere vzkalila v nji! Kako — čim bi pregnala ta oblak? "Ne — ne" — je govorila mamicu — "v župnišče se nam ne smete neseliti — otroci v župnišču! to ne gre — damo vam, kar hočete — am-

... "Ampak zdaj bo to nehalo!" je stisnila pesti in namršila lice Reza. O tedaj se je zdramila. Tu — od teh ljudi, ki ležejo tam zunaj z voza — prezri nanjo velika nevarnost — prva, a silna. Vzdrgetala je. Črn oblak je pal na njeno dušo. Kaj skriva v sebi? Nemara potolče toča vsa ta zelenja upanja, ki so po smrti gospo matere vzkalila v nji! Kako — čim bi pregnala ta oblak? "Ne — ne" — je govorila mamicu — "v župnišče se nam ne smete neseliti — otroci v župnišču! to ne gre — damo vam, kar hočete — am-

... "Ampak zdaj bo to nehalo!" je stisnila pesti in namršila lice Reza. O tedaj se je zdramila. Tu — od teh ljudi, ki ležejo tam zunaj z voza — prezri nanjo velika nevarnost — prva, a silna. Vzdrgetala je. Črn oblak je pal na njeno dušo. Kaj skriva v sebi? Nemara potolče toča vsa ta zelenja upanja, ki so po smrti gospo matere vzkalila v nji! Kako — čim bi pregnala ta oblak? "Ne — ne" — je govorila mamicu — "v župnišče se nam ne smete neseliti — otroci v župnišču! to ne gre — damo vam, kar hočete — am-

... "Ampak zdaj bo to nehalo!" je stisnila pesti in namršila lice Reza. O tedaj se je zdramila. Tu — od teh ljudi, ki ležejo tam zunaj z voza — prezri nanjo velika nevarnost — prva, a silna. Vzdrgetala je. Črn oblak je pal na njeno dušo. Kaj skriva v sebi? Nemara potolče toča vsa ta zelenja upanja, ki so po smrti